

کارگران، فعالین جنبش کارگری؛

بهزاد سهرابی

سه شنبه بیست ششم آذر ۱۳۸۷

در پی برگزاری جلسه پالتاکی مورخه ۹ آذر ماه ۸۷، من در رابطه با خطر به فساد کشیده شدن جنبش کارگری توسط عوامل سولیداریتی سنتر مباحثی را ارائه نمودم. هم چنین در نوشته ای تحت عنوان "جنبش کارگری، گامی به پیش" و "گام‌های پیش رو" سعی کرده‌ام با بررسی اجمالی روند و شرایط جنبش کارگری و موانع پیش رو، به مسئله "سولیداریتی سنتر" در حد توان اشاره‌ای داشته باشم.

همانطور که انتظار میرفت افشاگری این مرکز با واکنش افراد خاصی روبرو شد. من از نظراتی که همراه با نقد دیالکتیکی انتشار داده شود استقبال خواهم نمود، و معتقدم که نقد دیالکتیکی در هر موردی از وظائف عاجل فعالین جنبش کارگری میباشد. اما متأسفانه در رابطه با انتشار مباحث من، آنچه تا کنون ارائه شده تخلیه عقده‌های روانی متناظر با رویکرد ضد جنبشی چند نفر بوده که سعی کرده اند با اتهام زنی، از افشای ماهیت "سولیداریتی سنتر" جلوگیری بعمل آید.

در این کوتاه سخن، طبیعتاً در صدد جواب گویی به "رکابداران" نیستم؛ بحث من در رابطه با تاکید دوباره و ضرورت و اهمیت موضع گیری کارگران آگاه و فعالین جنبش کارگری در رابطه با افشای سیمای مرکز همبستگی آمریکایی (سولیداریتی سنتر) میباشد، تا با اعلام موضع در این رابطه بتوانیم در مقابل تمامی دسیسه های بورژوازی ایستادگی کنیم. فعالین و کارگران آگاه باید به این مهم پرداخته و امروز اگر پیشروان جنبش کارگری، در این رابطه دست به کار نشوند و با ارائه دیدگاه های خود نتوانیم نقابهای به صورت کشیده این مرکز فساد و توطئه را آشکار نمائیم، طبیعتاً در آینده نه چندان دور، جنبش کارگری را در مسلخ گاه بورژوازی نظاره گر خواهیم بود.

جنبش کارگری ایران، با شروع اولین اعتراضات خود به سال ۱۲۸۵ (اولین اعتصاب تلگراف چیان تبریز) و با توجه به توانمندی خود در هر دوره‌ای، وظائف خاصی را پیش روداشته و توانسته است در جهت رشد مبارزات کارگران با توجه به اتحاد، همبستگی و آگاهی طبقاتی، گامهایی راتا به امروز بردارد. اکنون یکی از وظائف کارگران و پیشروان کارگری، افشای ماهیت "مرکز همبستگی آمریکایی" است، که می‌خواهد به هر طریق ممکن و با استفاده از تمامی امکانات مالی و رسانه‌ای خود و به انحاء گوناگون در راستای به فساد کشیدن این جنبش اقداماتی را صورت دهد. امروز مرزبندی با این نهاد امپریالیستی و تمامی گرایش‌های راست درون جنبش کارگری، وظیفه بی چون و چرای فعالین، کمیته‌ها و تشکل‌های کارگری است. با توجه به بحران های موجود و منازعات فی مابین دولتهای منطقه، تمامی نهادهای ضد کارگری (درداخل و خارج از کشور) می‌خواهند در صورت امکان، سکاندار جنبش کارگری شوند، تا بتوانند از توده‌ای- طبقاتی شدن این جنبش جلوگیری، و درجنگ های خانوادگی، این طبقه را قربانی سیاست‌های خود نمایند. پس وظیفه طبقاتی ما کارگران است که در مقابل این مرکز و تمامی عوامل آن ایستادگی کنیم و در راستای افشای ماهیت این کانون بکوشیم. بهزاد سهرابی- آذر ۸۷- "عضو کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری"